

134. כשמקימים בני-אדם חברה, עיקר התכלית שלנגדם היא שיוכלו ליהנות מקנינם בשלום ובבטחון, והמכשיר והאמצעי העיקרי לתכלית זו הם החוקים הנקבעים באותה חברה. הואיל וכך, החוק המפורש הראשון והיסודי הנקבע בכל קהיליה הוא הקמת הרשות המחוקקת, כדרך שהחוק הטבעי הראשון והיסודי, המחייב אף את הרשות המחוקקת עצמה, הוא שמירה על החברה וגם (במידה שהדבר עולה בקנה אחד עם טובת הציבור) על כל איש בתוכה. כוח-סמכות מחוקק זה אינו רק הרשות העליונה בתוך הקהיליה, אלא קדוש הוא ובלתי-ניתן לשינויים ביד מי שהעדה מסרתו לו; ושום צו שיינתן על-ידי מישהו אחר, תהא מה שתהא צורתו או יהא מה שיהא הכוח התומך בו, אי-אפשר שיהא לו תוקף וחיוב של חוק, כל זמן שאין לו אישור מאותה הרשות המחוקקת שהציבור בחר בה ומינה אותה. כי בלעדי כך אי-אפשר שיהא לחוק מה שנצרך בהחלט כדי שיהא בבחינת חוק, הלא היא הסכמתם של בני החברה, אשר אין שום אדם יכול להיות בעל סמכות לחוקק להם חוקים, זולת על-פי הסכמתם ועל-יסוד הטרשאה שקיבל מהם. לפיכך, כל אותה